

BOJOVÉ POUŽITÍ LETECTVA FRONTU V OPERACI

Leteckvo zpravidla organizujeme v letecké armádě nebo jako leteckvo vojenského okruhu. Je zařazeno do sestavy frontu a tvoří operační svaz.

V sestavě leteckva frontu (LA) mohou být letecké divize stíhacího, stíhacího bombardovacího leteckva, samostatné letecké pluky a letky průzkumného, dopravního a speciálního leteckva. Má svůj letecký týl, jehož základ tvoří letištní technická a letecké stavební útvary, opravárenská zařízení a další útvary a jednotky za bezpečení.

Letecké divize všech druhů leteckva frontu se organizačně skládají ze tří leteckých pluků, letecké pluky ze tří letek, letky ze tří rojů.

Vojskové leteckvo podle typů vrtulníků má obdobnou organizaci.

Při účasti ve frontové útočné operaci plní leteckvo frontu operační a operačně taktické úkoly, a to jak podle plánu frontu, tak i podle plánu pozemních armád v rozsahu vyčleněného úsilí.

Front, který se skládá ze dvou armád, může mít ve své sestavě do 200–250 bojových vrtulníků.

Svazky a útvary leteckva frontu se mohou zúčastnit vzdušné i protivzdušné operace, vzdušné výsadkové operace v pásmu frontu, plnit úkoly ve prospěch frontové a armádních operací a ve vševojskovém boji.

Jak ukazují propočty, v pásmu frontu se nachází nejméně 60–70 % pohyblivých malorozměrných objektů nepřítele.

Bojové možnosti leteckva frontu se vyjadřují schopností splnit bojové úkoly v operaci frontu. Závisí na bojových zkušenostech létajícího personálu, který v soudobých podmínkách s využitím vysokých bo-

jových kvalit letecké techniky je schopen vyhledat a zničit cíl raketami, pumami nebo kanóny.

Do výzbroje svazků a leteckých útvarů jsou zaváděny nové typy letounů a vrtulníků, efektivnější prostředky ničení, automatizované systémy velení. Mohutný rozvoj zaznamenalo vojskové a bitevní leteckvo. To umožnilo v posledních letech zvýšit bojový potenciál leteckva a rozšířit obsah úkolů, které plní.

V případech použití konvenčních prostředků ničení může v jednom vzletu leteckvo použít více než 20 000 různých raket, do 250–300 t pum. V obou případech je možné využít palby více než 250–300 kanónů. Údery mohou být vedeny na objekty ve vzdálenosti nejméně 300–450 km od letišť dislokace frontového leteckva.

Bojové možnosti letecké armády závisí na:

- použití bojových prostředků,
- počtu a vlastnostech letounů a jejich výzbrojí,

- týlovém a speciálním zabezpečení,
- připravenosti letišť,
- stupni činnosti prostředků PVO nepřítelů,

- využití prostředků REB.

Výpočty ukazují, že ničení objektů nepřítel konvenčními prostředky docílujeme těmito počty bojových letounů.

Při plnění úkolů ničení **raketových jaderných zbraní nepřítelů:**

- zničení oz RS Lance — 1–2 letouny sbol.

Při plnění úkolů ničení (umlčování) **prostředků velení a PVO nepřítelů:**

- zničení 1 rádiové stanice — 1 letoun sbol,

— umlčení střediska řízení a uvědomování (8–12 rádiových stanic) — 3–4 letouny sbol,

— umlčení velitelského stanoviště divize — 3–4 letouny sbol,

— umlčení baterie (6–9 oz PLRS) — 2–4 letouny sbol.

Zničení **tankové roty** (do 15 tanků za přesunu) — do 15 letounů sbol.

Umlčení **motorizovaného praporu** s vyřazením do 20–30 % živé síly a techniky — 8–10 letounů sbol. Při plnění tohoto úkolu se musí v závislosti na činnosti PVO nepřítele, vzdálenosti objektů a jiných podmínkách bojové činnosti zvýšit počet (ve srovnání s polygonním počtem) letounů 1–1,5krát.

Umlčení **dělostřelecké baterie** — 1–2 letouny sbol.

Při plnění úkolů ničení **letectva** na letištích a ve vzduchu:

— rozrušení jednoho železobetonového úkrytu s letounem — 2–3 letouny sbol,

— zničení jednoho letounu na nekryté stojánce — 1 letoun sbol,

— rozrušení VPD s jejím vyřazením z provozu na 24 hodin — 12–15 letounů sbol.

Plukovním vzletem sbol s použitím konvenčních prostředků ničení je možné splnit jeden z těchto úkolů:

— zničit až 2 motorizované prapory za pochodu (tj. až 50 %),

— umlčet až 4 motorizované roty za pochodu (tj. 30 %) a zadržet jejich přesun na 1,5–2 hodiny,

— zničit 6–8 oddílů taktických raket,

— zničit 8–10 baterií dělostřelectva,

— umlčet 3–4 velitelská stanoviště divizí nebo armádních sborů.

Možnosti leteckého pluku s použitím jaderných pum a raket jsou určovány počtem letounů — nosičů v jeho bojovém složení a potřebným počtem letounů k zabezpečení jejich činnosti.

Úkoly letectva frontu (LA) v útočné operaci

Letectvo frontu obvykle působí v součinnosti s vojsky PVO, raketovým vojskem a dělostřelectvem, vševojskovými a tankovými armádami a rovněž s letectvem sousedních frontů.

V průběhu frontové operace může Hlavní velení stanovit, aby zabezpečovalo bojovou činnost dálkového a vojenského dopravního letectva v případě jejich průletu pásmem daného frontu.

Na základě nařízení nadřízeného bude velitel letectva plnit tyto úkoly:

Jaderné údery může letecký pluk s souborovou technikou uskutečnit na objekty do hloubky 350–450 km od linie fronty.

Zvýšily se bojové možnosti frontových letounů a vrtulníků tím, že značně vzrostla účinnost konvenčních prostředků ničení. Bylo-li před několika lety zapotřebí k úderu na jeden cíl letky nebo pluku, může nyní tento úder uskutečnit s vyšší účinností dvojice nebo roj letounů.

Vysoká přesnost napomáhá letectvu ničit malorozměrné pohyblivé a poměrně odolné cíle.

Taktický dolet letounů letectva frontu umožňuje uskutečňovat údery prakticky do celé hloubky frontové operace a manévrů v mezí fronty.

Jejich vybavení souborovou průzkumnou technikou zabezpečuje spolehlivé vyhledávání cílů a jejich bezprostřední ničení.

Letectvo frontu je schopno stíhat leteckou divizi ničit nepřátelské letouny na blízkých i vzdálených přístupech k linii fronty. Uskuteční dva až tři postupné raketové údery a kanónové palby. To vytváří podmínky k tomu, aby mohla zničit 35 až 40 nepřátelských letounů jedním vzletem.

Zvláště velkou úlohu má letectvo frontu ve **vybojování a udržení nadvlády ve vzduchu**, bez níž je nemyslitelný úspěch útočné operace frontu. Od prvních minut zahájení bojové činnosti je schopno v součinnosti se silami frontu a dálkovým letectvem soustředit všechny své síly k rozbití nepřátelského letectva na letištích i ve vzduchu v co nejkratší době, jakož i uskupení jeho sil a prostředků PVO.

V útočné operaci frontu je mohutným, vysoce manévrovým svazem, který účinně působí na nepřítele, rychle přenáší údery na libovolný směr v celém pásmu frontu, aktivně působí společně s vševojskovými a tankovými armádami, raketovým vojskem a silami PVO k dosažení cílů frontové operace.

1. Ve prospěch frontu (jako celku).

2. V součinnosti se vševojskovými a tankovými armádami frontu.

3. Podle nařízení a plánu Hlavního velení.

Toto dělení umožňuje lépe určit síly i dobu plnění, napláňovat manévry k jejich hromadnému použití v zájmu hlavní skupiny úkolů v dané etapě.

K úkolům první skupiny patří:

1. Obrana vojsk i objektů týlu frontu proti úderům letectva vzdušnému průzkumu nepřítele.

Tento úkol plní v úzké součinnosti s vojskem PVO. Hlavní úsilí se soustřeďuje na obranu úderného uskupení frontu, svazků raketových vojsk, letišť, kde je rozmístěno úderné letectvo, a dalších důležitých objektů frontu. Na dalekých přístupech k frontě jej plní stíhací letectvo samostatně, na blízkých přístupech a nad vlastními vojsky v součinnosti s PLRV frontu a stíhacím letectvem sousedů.

2. Zničení letectva nepřítele na letištích i ve vzduchu s cílem vybojování a udržení nadvlády ve vzduchu.

3. Vyhledávání a ničení jaderných zbraní nepřítele. Tento úkol je plněn neustále, a to v podmínkách použití jak konvenčních, tak i jaderných prostředků.

4. Letecká podpora vševojskových a tankových armád frontu konvenčními prostředky. Jde o:

- ničení a umlčení taktických jaderných prostředků dělostřelectva, tanků, vojsk nepřítele, jeho velitelských stanovišť, opěrných bodů a uzlů odporu, důležitých přeprav, hlavně v taktické a operační taktické hloubce,

- leteckou podporu, která při zdolání obranného pásma, zabezpečení zasazení OMS, ale i druhého sledu frontu do sražení, násilném přechodu vodních překážek i plnění některých dalších úkolů může zahrnovat ničení nepřítele za jeho přesunu na čáry rozvinutí, leteckou přípravu, podporu a doprovod útoku vojsk do hloubky sestavy nepřítele,

- jaderné ničení nepřítele v průběhu útoku (po 1. jaderném úderu frontu).

5. Ničení a umlčování záloh nepřítele s cílem nedopustit jeho přiblížení z operační hloubky (ničit je po částech a zabránit jim zaujmout dříve připravené obranné pásmo).

6. Vzdušný průzkum vedený do začátku i v průběhu operace frontu (neustále) do celé hloubky rozmístění nepřítele v taktickém dosahu bojové činnosti vlastního letectva.

Formy a způsoby bojového použití letectva frontu při plnění operačních úkolů

Hlavní formou operačního použití letectva bude bojová činnost letectva frontu při jeho účasti v operacích frontu, ve vzdušných a vzdušných výsadkových operacích.

V případě, že letectvo frontu bude mít značný počet sil, může mu být stanoven důležitý operační úkol (rozdrčení leteckého uskupení, operačních záloh nepřítele v pásmu frontu).

Splnění úkolů svazů se dosahuje využitím hromadných úderů, postupné činnosti a vzdušných sražení. Hlavními způsoby bo-

K první skupině je možné zařadit i boj se vzdušnými výsadkami, zabezpečení vysazování vlastních vzdušných výsadků (podle plánu frontu).

Do druhé skupiny patří:

- letecká podpora armád, která zahrnuje leteckou přípravu i podporu útoku a letecký doprovod do celé hloubky armádní operace,

- vysazování taktických vzdušných výsadků a zabezpečení jejich bojové činnosti,

- vedení taktického vzdušného průzkumu.

Uvedenou činnost zabezpečují hlavně útvary stíhacího bombardovacího i vojského letectva a taktického průzkumu v zájmu vševojskových a tankových armád v průběhu armádních operací. V nutných případech a na omezenou dobu mohou být v zájmu jedné až dvou armád frontu soustředěny všechny síly letecké armády k plnění nejdůležitějších úkolů, a to napr. při letecké přípravě útoku, násilném přechodu vodní překážky, zasazení armády druhého sledu frontu do sražení nebo při odrážení nepřátelského protiúderu.

Přítom bude charakteristické: činnost letectva nevelkými skupinami na výzvu z VS vševojskové (tankové) armády, soustředěné údery a vyhledávání („lov“) určených objektů nepřítele ve stanovených prostorech.

Třetí skupinu úkolů plní letectvo frontu ve:

- vzdušných a vzdušných výsadkových operacích organizovaných hlavním velícím,

- operacích vojenského námořnictva, které působí v součinnosti s frontem.

Zároveň jde i o činnost ve prospěch dálkového a vojenského dopravního letectva při průletu nebo úderech jejich svazků v pásmu frontu.

bojové činnosti leteckých svazků a útvarů při činnosti na pozemní a námořní objekty jsou soustředěny úder a postupná činnost.

Hromadný úder představuje souhrn společné bojové činnosti jednoho nebo několika leteckých svazků k ničení nejdůležitějších pozemních objektů nepřítele. Uskutečňuje se v krátkém čase, v jedné operační sestavě, na válčíšti nebo v určeném prostoru k dosažení operačních výsledků.

V průběhu frontových operací se budou hromadné údery vést např. při zasazení druhého sledu frontu do sražení, násilném

přechodu velké vodní překážky nebo při odrážení protiletadlových nepřítelů.

Postupná činnost operačního letectvého svazu spočívá v uskutečnění postupných úderů na stejné nebo různé objekty nevelkými skupinami letounů, ve stanovených časových intervalech nebo na výzvu.

Budeme ji používat zpravidla při podpoře vševojskových (tankových) armád v průběhu útoku, k znemožnění obnovovacích prací a zdržování přesunů vojsk nepřítelů.

Vzdušné sražení frontového letectva je

Principy bojového použití letectva frontu

Jsou to hlavní zásady, kterými je nutné se řídit při organizaci a vedení bojové činnosti. Vyplyvají z objektivních zákonitostí války, jako odraz zkušeností z minulé války a z bojové přípravy, berou v úvahu a zabezpečují maximální využití bojových možností a vlastností letectva.

Dodržení těchto principů vytváří možnost co nejúčinnějšího splnění stanovených úkolů. Nejdůležitějšími jsou:

- nepřetržitá vysoká bojová pohotovost leteckých svazků a útvarů k plnění bojových úkolů s použitím jaderných i konvenčních prostředků ničení,

- zvyšování odolnosti letectva,

- hromadné použití sil a prostředků na rozhodujících směrech k plnění hlavních úkolů,

- včasné obnovení již použitých záloh,

- spolehlivé umlčení sil a prostředků PVO nepřítelů,

- překvapivost a rozhodnost činnosti letectva,

- spolehlivé ničení radiolokačních stanic, zjišťování vzdušných cílů a míst velení nepřítelů,

- správné využití povětrnostních podmínek,

- maximální bojové úsilí a nepřetržitost působení na nepřítelů,

- těsná součinnost s jinými druhy ozbrojených sil a vojsk mezi svazy (svazky) druhů letectva,

Hromadné použití sil a prostředků na rozhodujících směrech a k plnění nejdůležitějších úkolů

Stupeň hromadného použití se vyjadřuje největším počtem sil a prostředků na zvoleném směru ke zničení uskupení nepřítelů nebo jeho objektů.

Nejvýrazněji se projevuje v organizaci a vedení prvního jaderného úderu, ve kterém používáme největšího počtu jaderných prostředků. Projevuje se však i ve vzdušné operaci a v jiných úkolech s konvenčními prostředky ničení.

Pro hromadné použití sil má zvlášť

souhrnem současných i postupných vzdušných bojů, uskutečňovaných hlavními silami stíhacího letectva s možnou účastí částí sil stíhacího bombardovacího letectva, letectva frontu, samostatně nebo v součinnosti se svazky PVO frontu a vojsky PVOS, podle jednoho zámyslu a plánu, k rozdrčení letectvého uskupení nepřítelů ve vzduchu, které má operační význam.

Budeme jej uskutečňovat při vlastních hromadných úderech a při odrážení hromadných úderů nepřítelů.

- centralizované velení svazům (svazkům) druhů letectva.

Nepřetržitá bojová pohotovost předurčuje všestrannou připravenost letectva k plnění stanovených úkolů letectvem frontu v prvních jaderných úderech a ve válce s použitím konvenčních prostředků ničení, k uskutečnění vzdušné operace s cílem zničit (oslabit) letecká a jaderná uskupení nepřítelů, k podpoře a protivzdušné obraně vojsk.

Letectvo musí být v nepřetržitě pohotovosti k uskutečnění úderů i k odrážení náletů letectva nepřítelů v součinnosti s jinými druhy ozbrojených sil ve válce vedené jak s použitím jaderných, tak pouze konvenčních prostředků ničení.

Při existenci stálého nebezpečí rozpoutání války nepřítelům musí být základním principem použití vojenského letectva a hlavním požadavkem k zabezpečení bezpodmínečného splnění úkolů při zahájení války nepřetržitě udržování bojové pohotovosti leteckých svazků, útvarů, systému velení i všestranného zabezpečení bojové činnosti letectva v souladu s jeho operačním předurčením.

K udržování svazků letectva v bojové pohotovosti (odpovídající vývoji situace) jsou stanoveny čtyři stupně bojové pohotovosti. Jejich obsah je pro každý druh letectva různý.

velký význam dobře připravený a uskutečněný manévry leteckými silami, který musí zabezpečit:

- vysokou bojeschopnost leteckých útvarů a jejich možnost vést v nejkratších lhůtách údery na určené objekty a odrážet nálety nepřátelského letectva,

- hromadné použití a manévry letectva frontu ke splnění stanovených úkolů na nejdůležitějších směrech,

- činnost s vojsky PVO, PVOS, s letec-

tvem sousedů, vševojskovými nebo tankovými armádami, s dálkovým a dopravním letectvem,

— nepetržitě a spolehlivě velení leteckým svazkům a samostatným leteckým útvarům.

Pro uskupení letectva frontu zabezpečujeme potřebný počet letišť, vytváříme systém míst velení, spojovacích uzlů, leteckého týlu a zásobování speciální municí, zařízení opravárenské služby a zabezpečení jeho provozu.

Jedním ze základních požadavků na uskupení je zachování odolnosti všech jeho prvků, tj. letounů a živé síly, systému velení útvarům leteckého, technického, železničního a týlového zabezpečení.

K odolnosti uskupení letectva fronta přispívá zvýšení taktického doletu letounů a hluboké uskupení sestavy, které však snižuje bojové možnosti letounů k vedení úderů na objekty v hloubce.

Letecké útvary, vzhledem k jejich taktickému doletu, je vhodné rozmísťovat v těchto vzdálenostech od linie fronty:

— vrtulníky všech druhů od 30 do 100 kilometrů,

— stíhací a stíhací bombardovací letouny, operačně taktické průzkumné letouny 50 až 250 km,

— bombardovací letouny a letouny pro operační vzdušný průzkum — 150 až 350 kilometrů.

Při plnění bojových úkolů se tyto vzdálenosti podle potřeby snižují.

Zkušenosti z nácíků létání na dálničních úsecích ukazují účelnost jejich využití pro rozmístění jednotek bojového letectva.

Spolehlivého umiřování sil a prostředků PVO nepřítele se dosahuje zejména překvapivým vedením úderů k ničení stíhacího letectva a protiletadlového raketového vojska nepřítele v pásmech průletu vlastního letectva a umiřováním palbou a rušením radiolokačních prostředků zjišťování cílů a míst velení systému PVO nepřítele bezprostředně před činností úderných sil letectva.

K překonání PVO nepřítele využíváme úderů RVD. Objekty PVO ničíme a umiřujeme silami letectva frontu; elektronické prostředky PVO nepřítele rušíme silami vojsk i letectva.

Kromě toho skupiny letounů využívají taktických způsobů překonávání PVO nepřítele, které uskutečňuje letectvo frontu v úzkém nebo širokém pásmu. Průlomu v úzkém pásmu se používá v podmínkách nenarušeného, souvislého a hluboce uskupeného systému PVO nepřítele.

Umiřování míst velení nepřátelské PVO rušením z vrtulníků a letounů uskutečnu-

jeme z prostorů umístěných nad vlastním územím, a to skupinami letounů — rušičů, letičů v bojových sestavách útvarů a svazků frontového letectva, a ze sestavy demonstračních skupin. Skupiny letounů letí na tratích a ve výškách, které zabezpečují přilet k objektům úderu průzkumu, mimo prostory možné účinné palby prostředků PVO nepřítele.

Každá skupina používá způsobu zteče na cíl v závislosti na jeho charakteru a obraně prostředky PVO.

Překvapivost činnosti spočívá ve vedení úderů v čase, kdy je nepřítel neočekává nebo není z hlediska krátké doby schopen přijmout opatření k odrazení úderů a obraně svých vojsk. V podmínkách jaderné války se faktor překvapení stává rozhodujícím. Překvapení dosahujeme utajením zámyslu bojové činnosti, oklamáním nepřítele z hlediska svých záměrů, skrytým soustředěním sil letectva, opatřeními operačního maskování, volbou výhodného času zahájení bojové činnosti a pro nepřítele neočekávaných směrů k vedení úderů.

V průběhu bojové činnosti, kdy nepřítel již může do určité míry stanovit naše uskupení sil i záměry, je nutné pokračovat v hledání způsobů a opatření k zabezpečení překvapivé činnosti nejen v taktickém, ale i operačním měřítku. K tomu se používají síly a prostředky elektronického rušení, klamná činnost, protiradiolokační maskování, hromadné a pro nepřítele neočekávané použití nových technických prostředků a způsobů vedení úderů.

Rozhodnost a aktivnost činnosti našeho letectva v průběhu celé operace spočívá v nepřetržité snaze o získání iniciativy při plnění bojových úkolů, vnucení své vůle nepříteli, v připravenosti velitele přijmout smělé rozhodnutí a důsledně je realizovat. Rozhodností a udržením iniciativy nutíme nepřítele přejít do obrany a nedáváme mu možnost zmařit naši aktivní bojovou činnost.

Maximálního bojového úsilí a nepřetržitosti působení na nepřítele dosahujeme plným využitím všech bojových možností živé síly a bojové techniky, správným rozdělením sil a prostředků podle úkolů, organizací bojové činnosti letectva ve dne i v noci, za všech povětrnostních podmínek, dovednou organizací a uskutečněním manévru leteckými svazky a útvary bez přerušení bojové činnosti, nepřetržitým materiálním zabezpečením a včasným doplněním ztrát živé síly i letounů (vrtulníků).

Bojové úsilí letectva se plánuje podle úkolů a druhů letectva takto:

— do 70 % se vyčleňuje stíhacímu letectvu k obraně vojsk i objektů týlu, do 20 % pro zabezpečení ostatních druhů letectva k podpoře vojsk a druhých úkolů,

— do 80 % bojového úsilí bombardovacího letectva se plánuje na ničení prostředků jaderného napadení, letectva nepřítele a také na ničení jeho záloh,

— stíhací bombardovací letectvo vyčleňuje do 15—20 % pro leteckou podporu vojsk, do 60—65 % pro podporu vojsk armád, do 30 % pro splnění úkolů stávkových velitelem frontu, jako je zničení raketových jaderných zbraní, letectva, zabezpečení vzdušných výsadků atd.

— u bitevního a vojskového letectva se 100 % bojového úsilí plánuje pro leteckou podporu vojsk,

— do 5—10 % jaderných pum a bojového úsilí letectva frontu zůstává v záloze velitele frontu.

Bojové úsilí letectva frontu může být členěno do 20 i více vzletů frontového letectva, ve kterých:

— za jeden vzlet letectva frontu letouny (80 %) v průměru spotřebují 0,6 palebného průměru leteckých raket a nábojů; v prvním vzletu to bude činit 0,9—0,95

palebného průměru, leteckých pohonných hmot 0,7 náplně,

— na základě tohoto rozpočtu potom pro 20 vzletů letectva frontu je zapotřebí 11—12 palebných průměrů leteckých nábojů a 13—14 náplní LPH,

— spotřeba automobilního benzínu je 50 náplní, nafty 4,5—5,5 náplně; v závislosti na bojové sestavě letecké techniky, množství plánovaných vzletů může představovat od 60—90 do 120—125 tisíc tun, z toho od 45—60 do 85—90 tisíc tun paliva.

K další frontové operaci (bez operační přestávky) je zapotřebí pro letectvo frontu 70—85 % stanovených norem letecko-technického, chemického, ženíjního, automobilního a dalších druhů zabezpečení a 15—20 % hmotnosti plánované spotřeby munice, pohonných hmot i potravin.

Nepřetržitost působení nedává nepříteli možnost obnovovat uskupení vojsk, letectva, zničené vzletové i přistávací dráhy na letištích. Důležitou podmínkou přitom je vedení nepřetržitého vzdušného průzkumu, udržování pohotovostních sil na letištích a v případě nutnosti i ve vzduchu k včasnému vedení úderů.

Součinnost s jinými druhy ozbrojených sil a vojsk i mezi svazy (svazky) druhů letectva

Úspěchu bojové činnosti v boji s letectvem nepřítele ve vzduchu se dosahuje pouze při společném úsilí letectva frontu, PVO pozemních vojsk a PVOS. Použití vojenského dopravního letectva nesrovnatelně urychlilo manévr svazky všech druhů ozbrojených sil.

Letectvo nemůže rovněž vést efektivní bojovou činnost, nebude-li připravena jeho součinnost s vojsky frontu (PVO frontu), PVO státu a raketovým vojskům ke společnému umlčení systému PVO nepřítele.

Součinnost mezi druhy ozbrojených sil a vojsk může být v závislosti na charakteru určených úkolů a vyčleňovaných sil k jejich splnění strategická, operační a taktická.

Centralizované velení letectvu se dosahuje existencí jednoho spolehlivě pracujícího systému velení, se zachováním au-

tonomnosti systémů velení druhům letectva, plánováním bojové činnosti, nepřetržitým a pružným velením svazků a útvarům v pásmu činnosti frontu (armád) z velitelských stanovišť.

Nedodržení těchto zásad bylo jednou z příčin neúspěšné činnosti letectva na začátku Velké vlastenecké války, kdy část leteckých svazků byla podřízena bezprostředně velitelům vševojskových armád a část byla vyčleněna k využití velitelům vojenských okruhů (frontů). To vedlo k rozptýlení úsilí bojového letectva, vytvořilo potíže pro jeho centralizované a v důsledku toho hromadné použití k plnění operačních úkolů.

Až vytvoření leteckých armád v sestavě frontů a sborů zálohy Hlavního vrchního velení v roce 1942 zabezpečovalo využití velkých manévrovacích možností letectva k jeho hromadnému použití na hlavních směrech.

V závislosti na podmínkách a charakteru operací se může obsah i význam principů operačního (bojového) použití letectva měnit. Vznikají nové zásady, které mají vliv na jeho úspěšnou činnost v souladu se změnami podmínkami. Na nové důležitosti nabývá např. v jaderné válce faktor času, z hlediska vedení prvního jaderného úderu a cdražení jaderného úderu nepříteli. Trvale platným úkolem jakékoli bojové činnosti letectva se stalo umlčení systému PVO nepřítele, nezávisle na používaných prostředcích ničení, denní době i počasí.